

# MEZI DVĚŠMA MUŽI

Červenec, 05. června 2008

Ahojky, kudlanky a kudlánci, jak se mi ten život zamotal. Asi před těmi lety jsem se zamilovala do svého tehdejšího nejlepšího kolegy; je to nádherný chlap, sportovec, starší o 7 let. Já malej zobáček v nové práci, ale jsem jako vždycky tát ledy, a vzhledem k tomu, že jsem celkem taky nadšený sportovec, měli jsme spousty společných témat a taky prostě jednou přišla jiskra a jiskřící to u těch 5 let skoro pořád... jaký ten románek, ale je fakt, že jsem nikdy nevěřila jakoukoliv budoucnost. Taky je pravdou, že jsem asi nikdy nevěřila jeho manželství, je prostě před jakýmkoliv naším sblížením o ní nikdy jak zvlášť nemluvil a věděla jsem, že u toho to tam prostě nefunguje; ale má syna, na kterém mu záleží úplně nejvíce a pod kvůli mi nikdy ani odejít nechce. Dokonce mi ho jednou jeho manželka na jedné firemní párty po pár drincích sama nabízela (nemá ale o nás nic vědět). Ale já jsem si pak našla přátele, který je ode mě mladší skoro o roky a zároveň dala výpověď z práce, protože jsem to chtěla mít s tím kolegou absolutně ukončený. Protože u nikoho mi v životě nestalo, abysme se na sebe dívali, jiskřící to jako stožáry předmi bouřce a rudli jako puberťáci, teda stalo intenzivně celých pár let. Po mém odchodu z této práce jsme se občas vídali, ale i jako kamarádi; já měla skvělý vztah a bylo mi fajn a pak se to jak včasně zamotalo. Uměl mi táta, já se z toho dlouho vzpamatovávala, a vzpamatovávám dotě a jakéhokoli chlap mi byl celkem ukradený, pak jsem se dala trochu do kupy a začala zase jít, u jsem si tak jak s přátelem plánovala svatbu, děti, myslela jsem, že to cítí stejně jako jsem si jednou telefonovala s bývalým kolegou a on se mi tak mezi těmi zmínil, jestli neudělal chybu, že se mnou není, když jsem na tuhle větu fakt šekala, teď má to zaskočilo, že to bylo konečně vysloveno... u přátem tím mi jakou dobu najevo, že se mu pořád líbím a svým způsobem šárlil na mého přítele, ovšem - je stále ženatý a já se ho ani neptám, jak to v manželství má. Samozřejmě mi ta jeho věta z telefonu ležela v hlavě, ale ne moc dlouho, protože za 24h, se mi můj přítel svěřil, že neví co má dělat, že má pocit, že se buď musíme vzít nebo se rozejít a že netuší, jestli se u chce takhle vázat. Jak jsem to nezkoušela, ale uklidňovala se tím, že má jen zimní depku a že je mladá a že je asi normální, když teď je chvíle tápe. Tak jsem to nechala být, šli jsme spolu dál, ani si neuvědomovala, že by byl nějaký problém. Jenže on u se rozhoduje skoro 5 měsíců a připadá mi, že pořád co se samozřejmě projeví na oslabení mých citů k němu a je to teď jak na vlně, a bohužel si musím přiznat, že nevím, jestli jsem ještě tak šilena zamilovaná. Mezitím jsem byla šťastná v kontaktu s bývalým kolegou, který stále víc opěť zajímám, a on zase zajímá mě, ovšem zatím je to včasně jen mezích platonie, i když u od něj návrh padnul a teď jasně šeká jen, co udělám já... jenže mám strach, že mu vlastně jde jen o sex a já udělám nějakou totální kravinu. Je mi 31, u bych chtěla rodinu a mám teď kolem sebe asi úplně dva nevhodný chlapy. A tak s tím tak jak plácám, s přítelem to jak nedokážeme rozseknout, a čím dýl to bude trvat, bojím se sama sebe, že nakonec dokážu být nevěrná... co jsem si myslela, že bych nikdy nedokázala. A úplně upřímně teď přiznávám věc nevím, kterého z nich chci vlastně víc. Víím, že mi pomůžete nějakou správnou radou, protože vy nemáte žádný zastřený pohled, a taky to tu berete opravdu vážně. Přátem díky za jakoukoliv racionální odpověď. Marcela